

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 498. Anastasii Pap. Annus 2. Anastasii Imp. 8.
Theodorici Reg. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

a Nicop. 16.1.37

XXV.

ANASTASIUS PAR.
CATHOLICVS
PRESVITER.
RAVIT. b Tom. 1.
COUNCIL.PROBATA ANASTASIA.
PAP. IN FIDE ORTHODOXA PER SEVERANIA.

XXVI.

c Hesych. 1. Eustath. fuit.

XXVII.

CONVENTU.

OBISPO IN ANASTASIUM.
CIEZIENI.

PHOTIO.

XXVIII.

CONVENTU.
TAA CLO.
ROM. ED.
CLERI.
INTEGRITAS.

TAS.

peritus auctoritate Romani Episcopo, ut Concordia Zenonis subscriveatur. Cum autem Romanus venisset, Anastasium Episcopum mortuum repperit. Hac Theodorus, eademque Nicophorus. Ex quibus satis apparet, Anastasium Papam integrum sicuterumque in Catholicis fide permanuisse: decepsisse autem, antequam a Festo eiusmodi perfidiae renuncetur. Redictum autem legatorum in sequentem annum fuisse productum, cum iam Anastasius Papa decessisset, ex modo dictis apparet.

Potius quantum attinet ad integratem Anastasi Papam: haud inuidiam pati debet; quod in illud in clinâse monstrare littere luctini Imperatoris, vracque feceret tolli tam nomen Acacij, ceterorum autem, qui cum eo comunicassent Constantinopolis, non similiter. Id enim Iustinus Imperator ad Hormidam Papam scriberet testatur his verbis: *Anastasius religiosissime memoria vestra cultus Ecclesia palam apergit, confitunt, cum hoc idem scriberet negotiorum decessor nostro, sati esse pacem affectantibus, si nomen tantum retinetur Acacij. Ergo priora vestra sedis confituta figuratur, qui non omnies memorias mortuorum indicat contemnendas, &c.* Hac Iustinus Imperator. Ceterum si attendas epistola Anastasi Papae ad Anastasium Imperatorem: et si ea de Acacij tantum nomine habita videatur mentio; nihilominus de ceteris cum Acacij nomine communicanteribus nequam vilis est decreuisse; sed tantum suggestisse, se receperimus, quos baptizauit, vel ordinavit Acacij: quod Apostolicâ dispensando auctoritate fieri posse cognovit, cum sciret Gelasium Papam se idem prælittorem pollicitum esse.

At vero nullam concordiam huius Anastasium Papam cum Anastasio Imperatore, sed magis illum exercitatum esse, satis declarante littere apologetica ipsius successoris Symmachus Papae ad cundem Anastasium Imperatorem datam, in quibus haec legitur: *Dicū, quid mecum Senatus consenserit, excommunicaverim te. Ita quidem ego; sed rationabiliter fidam à decessoribus meis sine dubio subsequi. Hac Symmachus Anastasij successor ad Anastasium Imperatoremque profectò tam liberè de prædecessoribus affix. At auctoribus non fuisset, nisi Anastasij Papae fides sincera, atque in ea tuenda probata in omnibus fuisse sacerdotalis constantia.*

Ex his potius habes, vnde corrigas, vel quomodo sane intelligas, quod in libro de Romanis Pontificibus habetur

his verbis: *Eodem tempore, Anastasij Papæ scilicet, m. tituli presbyteri se à communione ipsius retraxerunt*, eò quod communicasset sine consilio Episcoporum, vel presbyterorum, vel cleri cuncti Ecclesiæ Catholicae, diacono Theodosiensi nomine Photio*, qui communione erat Acacij, & quia oculi voluerunt relinqui Acacij & non potuerunt qui mata diuina percosuissent. Hac ibi, que scias contra Anastasium sparsum esse à hismatis Laurentianis, & quibus suo loco dicetur. Etenim illum Photio cum Anastasio confutundis vñsum in refutaenda (vt vidimus ex libello Alex. I. iorū legatorum) colupta ab interrete Legionis Papæ, pifolia, & deteriorum aduersarij acceptum partem: cum tamen equitum humi modi Papæ, scilicet nec haereticus denegari potest, dū non aliud pateret, quam ut depranata S. Leonis pifolia virtuosa traslatio, ex prototypo ab archivio Ecclesiæ Romanae petendo, in primitam germanitatem, integratatemque veterem redderetur.*

Ceterum si contentiose nimis quis assertere velit, Anastasium propensorem fuisse in restituendo sublatu è Dip-

tychii Acacij nomine, sed morte praeventum id præstare minimè valuisse: in hoc est quidem, quo magis magisque admireris. Dei prouidentiam erga Romanam Ecclesiam, cum tibiabant Apostolice, sed præfidentem Pontificem ex humanis ante subduxerit, quam quod meditaretur, impleret, & ante morte præceptum, quam vel tentari posset a Festo legato de subscrivendo Zenonis Enotico. Ita namq; sapientissimum Catholicae fidei semper servare consuevit integratens, factum scimus, vt quam citissime morte mulctatus sit, qui in aliquod discrimen adducturus esset Catholicam Romanam Ecclesiam puritate. Sunt de his plura exempla suis locis

reddita, vel reddenda: quibus plane secundum illud Davidic: *Ecc non dormitabit, neque dormit qui custodit Israel, noscas Deo Romanam Ecclesiam curzit.*

Eodem anno Athanasius hereticus Episcopus Alexandrinus, cum sedisset annos septem, defunctus est; inque locum eius illi non imparet iusfectus loantes, plane difuerunt. Ab illo Ioannis Orthodoxo, de quo supra. De hoc autem habet huc Liberatus diaconus: *Sic enim Athanasius hereticus tempus sui Episcopatus complevit, post eum ordinatur Episcopus Ioannes cognomen Mela, qui & ipse factus est Athanasium predecessor, qui in ecclesiâ Vnitum communicans alii fedibus, id est, Constantinopolitana & Antiocheno & Hierosolymitana: iucu[m] Presularu dum Alexandrina Ecclesia diuisione habuerit Discretarium propter Petrum Mogum, quasi communis esset Synoda, etiam ipse definitus est tempore Macedony Constantinopolitanus Episcopi, huc Liberatus. Verum calumniosè quidem de trium fedium Episcopis, nempe de Macedonia Constantiopolitano, Flaviano Antiocheno, & Elia Hierosolymitanu refert, receperit Vnitum Zenonis, cu[m] aperte sit demonstratum hos esse professos Chalcedonensem Concilium. De ipso autem Ioanne liquet fuisse hereticum, aduersatum; scrofaneto Chalcedonensi Concilio: nam de eiusque speculatoribus hereticis Episcopis huc continuit habet: *Post Athanasium Ioannes fit Episcopus, rursum Joannes alter, inde Dioecesis, & tandem Timorebus, qui omnes Vngu[m] scriptum recipiebant, & Synodus anathematizabant, huc Leontius, at de his sat.**

IESV CHRISTI

Annus 498.

ANASTASI PAP. ANASTASI IMP. 8.
ANNUS 2. THEODORICI REG. 6.

Q VI sequitur annus Domini quadringentesimus nonagesimus octauus, Paulino & Ioanne Scytha* Cofulibus Fastis adjicitur, idemque Ecclesia Romana fuisse, scissa eadem diro schismate ab Anastasi Papæ successoris creationem oborto. Hoc enim anno idem Romanus Pontifex, cum sedisset annos duos minus diebus septem, mortuus xvi. Kalend. Decembri. Rediens enim Faustus legatus Constantinopoli post obitum Anastasi Papæ, ut praetaret, quod pollicitus fuerat Imperator, suadere Romano Pontifici subscrivere Zenonis Enotico: cum iam de id agendo cum Anastasio spes omnis euaniisset, operam dedit, ut successor crearetur, qui ad id praefandum suaderi facile posset. Sic igitur studijs eiusdem Festi negotio annatus Anastasij Imp. cum conaretur aliquem subrogari Pontificem, qui eius votis annueret, resistentे vero maiori seniori parte Romani cleri atque Senatus, eius rei causa Ecclesiasticum bellum conflatur: de quo antequam agere aggrediamur, quia sum reliqua Actorum Anastasi Papæ dicamus, in dicto enim libello Romano Pontificum hæc habentur:

Hic fecit Confessionem beati Laurentij martyris ex argento, pensantem libras centum. & inferius: His fecit ordinationem II. ordinum in urbe Roma per mensem Decembrem, creatus presbyters gauducentum, Episcopisper diversa loca numero sexdecim, quis postulatu eis in basilica S. Petri apostoli XIII. Kalendas Decembri, & cœsauit Episcopatus eius dies quatuor, huc ibi. Fertur decretrum nomine Anastasi Papæ, cuius est exordium: Sed ne Theodosiensem Episcopi, &c. sed quoniam in eo mentio habetur Timothei Episcopi Constantinopolitani, necnon Dioecori Iunioris Episcopi Alexandrini, ad Hormidam Papæ tempora & actiones referendum esse putamus: quod eidem mirarum eruditos viros emendatores libri Decretorum Romanorum Pontificum præterisse: agemus de eo nos suo loco.*

Quarto autem die ab obitu Anastasi, nempe decimo Kalendas Decembri, Romæ in basilica Constantiniana creatur Romanus Pontifex Symmachus natione Sardus,

patre

SYMMACHUS
NAT. ROMA
CREATIONE

pater Fortunato: quo i^ec die in basilica sancte Marie Laurentius in schismate creatus Papa, id agente Felio Patricio ingratiam Anastasi Imperatoris, quod fecerat ab efore subscrivendum Zenonis Enoticum. Res insignis cyprianus, vnueris Ecclesie palam facta, ita describitur a Theodoro Leuctore Graeco auctore: *Festus vero (scilicet fuit) clanculum Imperatori pollicitus perfusurum se Romano Episcopo, ut Concordia Zenoni subscriberet: om Romanum veniret. Anas-*

*taffum Episcopum mortuum reperit. Quapropter studi impediret (quod quereretur) quibusdam prætextibus subscriberetur. Multa enim pecunia corrupta, id perfect, ut preter confundendum Episcopum quidam eligeretur Romanum natione, nomine Laurentium. Ordinatusque duo à pluribus quidem ex diacono ordinatus Symmachus, ab aliis vero Laurentius. Quorum gratia Romacum, rati-
pne, & alta innumerata mala perporravit. Hoc Theodorus de-*

schismate, malisq; inde scutis, & ad ceterum propagatis, ut ipse testatur. Quæ autem postea contingunt, idem recensit, sed à nobis suo loco narranda: eadem quoq; Nic-cepheus habet.

At non cleru tantum, sed & Senatus Romanus ea de causa mutuis inter discordis rixisque certauit, partis tenuit, nempe Laurentij, patrocinio succipientibus Fec-
to atque Probo potentiissimi Senatoribus alteri regi parti. Symmachus videlicet, Fausto Exordio & alii Senatoribus fauentibus, quorum inter se conflictus ab Anastasio describitur: *Nos vero pro tempore ratione sui quæque redimus locis. Haud enim anni viii, sed plus-
trum fuit eiusmodi in Ecclesia Romana certame, & quod sepe consopitum, vehementiori eruptione recruduit. Parti quidem Laurentij additæ vires vehementer ex eo-
fuerunt, quod idem habuit promotorem Pachalium sancte Romane Ecclesie diaconum, virum, qui cum ex doctrina, cum etiam ex vita sanctitate sumnum sibi gloriam comparavit; quo populus per facilem commoueri posset.*

Derebus autem hoc anno gestis Anastasius Bibliothecarius illa habet: *Fata contentione, hoc confusuerunt partes, vt ambo Ravennam pergerent ad iudicium Regi Theoderici. Quidam ambio introrsum Ravennam, hoc iudicium equitatu invenie-
runt: ut qui primò ordinatus esset, vel vobis maxima cognoscetur, ipse sedet in sede Apostolica: quod tandem equitatum in Symmacho inuenit, & cognoscitur, & sedet ei Praefat Sym-
machus, hæc p. Vides, lector, quod necessest impulsi a' tercantes, vrad fedandum repentinum in gruens malum quo verterea. Vrbs sanguine cedabatur, subire iudicium Regis Ariani sponte delegerit: haud enim infans vi-
genscius ciuile bellum patiebatur, vt congregandi, more
maiorum, Concili tempus exp̄lauerat. Id quidem (vt
dictum est) suafit, impulsiq; importuna & male suada ne-
cessitas legum neficia: cum tamen eā viā repentilo com-
presto tumultu, datus est tandem locus cogende Syppodi,
de qua idem auctor ista mox subdit: *Eo tempore Papa Sym-
machus congregatus Synodum, & constitutus Laurentium in Nuc-
eria ciuitate Episcopum intus iusserit. In ea quidem Syno-
do ab omnibus, qui interfuerunt, Episcopis cognitis &
approbatos est Symmachus Romanus Pontifex. Sed de
Synodo dicendum anno sequenti, quo celebrata esse con-
gosciuit.**

Turbulenterissimus quidem hoc anno fuit status Roma-
ne Ecclesie, cum & clericis inter se mutuo scissi certarent, & Senatores amplissimi ordinis magno periculo totius pendente. Vrbi inter se inicitem obtinatis armis con-
flicarent: illud autem nutriebar incendium, quod res nequam eo statu reposita esset, ut palam omnino de alterius legitime electione confaret, quo de alterius instruione certum quid patensque affirmari valuerit, adeo ut cuius essent potiora iura, videri potuerit aliquamdiu excusabilis ignorancia; atque verius fuerit culpa, magis Laurentio studere, quam Symmacho, vñque ad Synodi decreatum, que cœla Symmacho adjudicata fuit. Quis enim in re tanta acquisitio iudicio facularis Princeps ei-
usdemque Ariani cogi posse, sibi videri poterat? Postea autem Episcoporum Synodal sententia non acquisitio, graui culpa non caruit. At quid sanctus Gregorius Papa

in suis Dialogis de Pachalio diacono eximie probatis viro inherente Laurentio, atque sub eiusmodi schismate tempore Symmachus Papæ defuncto narret, audiamus, vbi aut:

*Cum esset abhinc inuenetus atq; in laice habitu constitutus, narrari a posteriorib; agi, scribentibus audint, quod Pachalium huius Apololice sedis diaconus, cuius apud nos rectissime & laudabiliter fundo Spiritu libri extant, mors sanctissimi vir fuerit, electio syn-
cam maximè operibus vacans, cultus pauperum, & contemptus fu-
rit (quod quereretur) quibusdam prætextibus subscriberetur. Multa enim pecunia corrupta, id perfect, ut preter confundendum Episcopum quidam eligeretur Romanum natione, nomine Laurentium. Ordinatusque duo à pluribus quidem ex diacono ordinatus Sym-
machus, ab aliis vero Laurentius. Quorum gratia Romacum, rati-
pne, & alta innumerata mala perporravit, illum amando & preferendo, quem Episcoporum iudicio praesul Ecclesiæ fu-*

*cere. Dialog. b.
14. cap.
VII.
DE P. A.
SCHASIO
DIACONO
POENIS
P. O. G. A.
FORII
MARCHI-
PATO.*

VIII.
QUOMO-
DO PA-
SCHAS.
OBVI-
VIT VE-
NIAM.

IX.
LONGINE
MISERAN-
DVS EXI-
TVS.

• Tertia.
nos
Tertia.
X.
JOANNES
SILENTI-
ARIVS
IN NO-
TITIA.

quarto idemque (ut dictum est superius) vita sancti Sabæ omni fide, diligentia, & integritate prolectus est. His Deus lampades in tanta toruſis orbis Orientalis caligine voluit effulſe; ut per vastum mare omni ex parte pio ocellatum turbinibus agitatum essent, quæ portum tutuſ ostenderent super pharum eleuante lucerne.

IESV CHRISTI

Annus 499.

SYMMACHI PAP. ANASTASI IMP. 9.
ANNUS I. THEODORICI REG. 7.

LCHRISTI annus quadringentesimus nonagesimus unus uno Consule Ioanne Gibbo notarii ponitur à Marcellino & Caiſſiodoro: qui autem addit Aſtepium, vnde accepit, non habet, quo prober. Ante quin autem Consul Ioannes in Oriente creatus innotesceret Occidentalibus, siue alia de cauſa id accidens, post Consulatum Paulini prefatus annus repenter inscriptus, vixi Romano Concilio hoc anno primâ die Martij a Symmacho Romano Pôfice congregato, non a Theodorio Rege, ut perpetuam tradidit Theodorus Lector in Coſtanteſi ipsa emenda. Acta Synodi id expressè declarant, quæ proxime redacti sunt.

Qui igitur potior tempore, æquè iure potior, anno superiori declaratus est legitimus Romanus Episcopus Symmachus, mox ad Italiam Episcopos litteras dedit, quibus idem quamprimum ad Synodus concuene inebantur. Cuius quidem Synodi conuocandæ illud Symmachus confitum fuit, ut decernetur legitime creato Pontifici Vrbis Episcopatus; insuper, ut ab eadem canones sancentur, quibus retunderetur proclitas ambientium: quod declarat ipsa Symmachus Papa Archidiaconi ad Synodus prelocutione, quæ in eiusdem Concilij Actis, hoc præmisso titulo, legitur.

III. Post Consulatum Paulini V. C. die Kalendâ Martiarum, in basilica beati Petri Apolloli, Synodo presidente beatissimo Papa Symmacho: Beatis uero, directa ante hac per prouincias auitoritatibus, frequentem Italia sacerdotum Synodus concuauit, quorum praesentia in vestris vobis oculis constituta. Nunc beatitudo vestra, que ad Ecclesiasticas indemnitates, vel ad faciem totius Ecclesie pertinent, seu concordiam dignatur tractabiliter ordinare, hæc prefatio Fulgentio Archidiacono; secute sunt Synodi fauile acclamationes Symmacho Papa: quibus laepiis repetitis, idem Pontifex hæc ad eos: Concilium dilectionis vestra, negleti hyems asperitate, sollicito nostra pro Ecclesiastica indemnitate specialiter congregauit; ut Episcopalem ambitum, & confusum incertum, vel popularem tumultum, quem per subversionem diabolus usurpare aliquorū temporum creatio mea constat extortum, communione pariter tractatu, in futurum possumus robulere ac vincitacum amputare.

Acci, ideo cœdamus ijs p̄fessorum, ne subibus discipline, aut audacia preſentium gestis tentare sonitas, & pari adulatione trahamus, ex prepa sententijs sancientes, quid circa Romanis Episcopos ordinationem devinet etiā codiri. Uniuersi Episcopi vel presbyteri dixerunt: Ut fiat, rogamus: dictum est deces. Vi scanda amputent, rogamus: dictum est nouis. Ut ambitus extinguitur, rogamus: dictum duodecies. Exaudi Christe: Symmacho vita dicimus est series. Cuius sedem & annos Deus conseruerit & angat: dictum est quintages. Ut de presenti fiat: dictum est deces. Symmachus Episcopus dixit:

Quoniam fraternitas vestra curam prouisionis nostra suis exhortationibus incitauit, & paritem circa Ecclesiæ tranquilitatem Dei nostri contemplatione animis prostat (sicut prefati sumus) deliberatione in presenti habuit quid placet ex omnibus, vestris informate sententys, que in hoc venerabilis Concilio per Ecclesiastica reuidentur officia. Cumque surrexissent, & paulo post iterum confidissent, Aemilianus Notarius Synodi decretâ vulgauit, quæcum huicmodi:

Propter frequentes ambitus quostundam & Ecclesiæ nuditatem, vel populi colligationem (que molesta & iniqua in competenter Episco-

patum desiderantim generavit audire) ut extinguatur futurum presumptuorū tam pernicioſum temporibus constitutum funda Synodus, ut qui presbyter, aut diaconus, aut clericus, Papæ incolum & eo inconsulto, aut subscriptionem pro Romano Ponificatu commendaret, aut placita promitteret, aut sacramentum preberet tentauerit, aut aliqd certe suffragio polliceri, vel hac de causa priuatis conuenientiæ, deliberare ait, decernere locis suis dignitate atque communione pristetur. Uniuersi Synodus surgens exclamauit: Exaudi Christe: Symmacho vita dictum est deces. Ille pax cum Symmacho: dictum est quod adcedat: Cuius sedem & annos datum est officio. Hisque ad solutus acclamationibus, hæc S. Synodus subiecit:

Paratuſci ratificando eum, qui hoc, viuo ſicut dum est) Ponifice, quælibet modo fuitur ambiſe connictum, aut certe teniſſeſe mūbiſ pariter huius culparētis anathematizans paup. pleſtendis. Symmachus Episcopus dixit: Ergo uniuersitati placet, quid ab omnib⁹ recognoscitur, vel probatur ista sententia: Uniuersi Synodus dixit: Placet: & quod omnibus placet fiat. Peractis his, aliam in haec verba subiecit Symmachus rogationem:

Si (quod abit) transiſ Pape inopinatus enuerit, ut de sui electione successoris (ut supra placuit) non posuit ante decernere: signum in rōmā rotis inclinans Ecclesiastici ordinis electio, conſecutus electus Episcopus. Si autem (ut fieri solet) studia corporis effe queruntur, de quib⁹ certamen interficit: vincat sententia ploratorium: sic tamē, ut facilius carcat, quicquid promisit, non recte iudicio dereligionem decreverit. Synodus dixit: Placet. Dictum est deces. Quod audiit, lector; predeceſſorem de sui successoris electione decernere, non sic acceſſas, ut Romani Pontifices ibi ipsiſ subrogarentur successores: numquam enim post Petrum ab aliquo reperitur fuisse tenetum: sed quod modestia causâ dignum putare ſedē Petri, ut decadentis Pontificis de successore sententia rogetur, quæ tamen ipsius Romanae Ecclesiæ clerici confilio, num rara effet habenda, omnium rogata sententia, collatis suffragijs, scrutatur. Adiectio porrò haec Symmachus:

Propter occultas autem fraudes & coniurationum secretas infidias, quælibet sententia distillationis consequuntur. Siquis ad Ecclesiasticas pertulerit notarium confitit coram, qui contra bancum de Pontificis egerint ambitu, & rationali probatione concurrit; participes actionis huiusmodi non solum purgatus ab omni culpa fit, ſed etiam remuneratio, qua non indignabit, ſubveniet. Secuta fuit hæc confusa acclamationes: confirmatisque decretis, adiecta est subscriptio septuaginta duorum Episcoporum, que singulorum expresa nominibus ipſe subiicitur Actis: appositum item chirographum Romano-pontificum presbyterorum numero hexaginta septem, & diaconorum quinque.

Qui autem presbyterorum primo loco subscripti, fuit Cœlius Laurentius Archipresbyteriū S. Præxidiū ille ipse, quem diximus creatum anno superiori in schismate contra Symmachum. Porro in hoc ipso Concilio eundem ordinum Episcopum Nucerianum, habet Anastasius Bibliothecanus, instauri (vixit) misericordia. Cū vero hæc omnia Theodosio Ariano Regi Theodosius adscribitur, procul à veritate ſcopico aberrare, ipsa Acta declarant. Sed & decipiuntur, dum etiam Pontificatum Symmacho ab eodem confirmatum effutus verbis illis: Theodosius Afer (ita pto Gotho) Roma runc temporis potest, licet Arianus iſſet, collecta Episcoporum Synodo: Symmachus Romanum Episcopatum confirmauit. Laurentium vero natus in nomine Nuceria Episcopum constituit. hæc ipse, quæ cuncta & certis germanisque eiusdem Synodi Actis corrigenda sunt. Non ante autem ſequentem annum Romanum venisse Theodosium, ex Caiſſiodoro ſitu loco dicetur.

His igitur de creatione Romani Pôfices à Symmacho ac vniuerso Concilio stabilitis, ad Orientalis Ecclesiæ turbines idem Symmachus Papa concerit obtutum: & cum aliquandiu exspectaret ab Anastasio Imperatore accepere litteras, quas conſueuerunt omnes Christiani Imperatoris ad recens creatum Romane Ecclesiæ Praefatum more maiorum dare, nec quicquam ab eo litterarum accepisset: ipse Symmachus ad eum scripti, adnuens, ut à communicatione & patrocinio hereticorum defu-